

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dingsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BUITENLAND.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.

Niettegenstaande de conventie van 15 Sept. heeft Oostenrijk zijne ontwapening begonnen. Het stelsel, om zich geheel voor den oorlog gereed te houden, was zoo uitputtend, dat het niet te handhaven was. Hetzelfde bezwaar drukt ook op Italië, en ofschoon de *Opinione* heden, volgens de telegrammen, eene eenigzins voldoende beschouwing tracht te geven over de Italiaansche geldmiddelen, eindigt ook dit blad met de aanmaning bezuinigingen in te voeren. Italië heeft dus niets beter te doen, dan op zijne beurt te ontwapenen; men is daarmede zelfs reeds begonnen, evenwel nog niet op voldoende voet. Zoowel door Oostenrijk als door Italië is de maatregel slechts ten halve genomen; er zal eene kleine besparing verkregen worden, maar dit is niet genoeg, wil men het financiewezen in beide staten op redelijke grondslagen vestigen en het evenwigt tusschen uitgaven en inkomsten herstellen.

Deze ontwapening op kleine schaal, waaraan zich ook de vermindering van het Russisch leger aansluit, is voorloopig reeds een gelukkig verschijnsel; jammer, dat de regeringen er slechts toe besluiten, nu zij geen ander redingsmiddel over hebben. Werd de ontwapening uit het ware oogpunt algemeen ingesteld, dan eerst zou men zich algemeen mogen verheugen over het terugkeeren tot het ware beginsel van staathuishoudkundé, tot de wezenlijke behoeften en eischen der tegenwoordige maatschappij op dit punt, welke de groote staande legers, de handen die zij aan de nijverheid ontnemen, de schatten die zij vorderen, zoo geheel hebben doen verwaarloosen.

Te Weenen wijst men nog in vele kringen op een congres, zonder zich af te vragen, wie het voorstel zal opvatten, dat keizer *Napoleon* zeker niet weder ter tafel zal brengen. De heer *Reckberg* heeft in de eerste plaats het voorstel doen in duigen vallen; van daar dat men nu, de behoefte aan een congres te Weenen meer inziende, van zijn aftreden heeft gewaagd, of wel beweert, dat hij zijne vroegere zienswijze heeft opgeofferd. Wat hiervan zij, men brengt zelfs *v. Bismarck's* reis naar Frankrijk reeds in verband met pogingen, die hij zou aanwenden om,

wijl Pruisen Venetië aan Oostenrijk niet wil waarborgen, keizer *Napoleon* te winnen voor het denkbeeld, om de zaak van 't Europeesch evenwigt nader gemeenschappelijk in overweging te nemen.

Deze meening strijdt zeer met de gewone avontuurlijke politiek van den Pruiss. premier, wien anderen betichten steeds het denkbeeld te koesteren van een Pruissisch-Russisch-Fransch verdrag. Wat de heer *v. Bismarck* wenschen moge, dit is zeker, dat bij zijne moeilijke verhouding tegenover de kamer en de natie voortdurend eene gewaagde staatkunde voor hem verleidelijk moet schijnen.

Van den te Weenen met Denemarken te sluiten vrede verneemt men niets naders. Wanneer de vrede evenwel is gesloten, is de kwestie der hertogdommen nog niet ten einde, daar omtrent de wijze van regeling der troonsopvolging voortdurend groot verschil blijft heerschen. De Pruissische regering wil nog weinig van eene volksstemming hooren.

De *Oesterreichische Zeit.* meldt, dat in de betrekkingen tusschen Oostenrijk en Frankrijk, volgens berigten uit Parijs, geen verandering gekomen is. De kwestie van Venetië is onaangeroerd gebleven. Oostenrijk heeft niet tegen de conventie van 15 Sept. geprotesteerd. Van een congres is geen sprake. Pruisen heeft zich gehaast zijne goedkeuring aan de conventie te hechten. Keizer *Napoleon* zal echter nooit de uitbreiding van Pruisens grondgebied dulden, wanneer Frankrijk daarvoor niet in evenredigheid schadeloos gesteld wordt. Te Berlijn is men wellicht gezind om Oostenrijk aan zijn lot over te laten, wanneer Frankrijk belooft dat het zekere plannen van Pruisen niet zal dwarsboomen, maar men is het daaromtrent zelfs in de hoofdtrekken nog niet eens kunnen worden. Alle pogingen die tot dusver aangewend werden, om Frankrijk in het belang van Pruisen te stemmen, zijn ijdel geweest.

Men schrijft uit Rome dat de houding van het bestuur lijdelijk blijft en er voor het oogenblik zelfs geen sprake is van een leger te organiseren. Men zegt, dat de Paus daarvan niet wil hooren. In zijne omgeving hebben zij die nog langs den weg van diplomatische onderhandelingen den toestand zijne gevaren willen ontnemen, nog de meerderheid; zelfs *de Mérode* is minder oorlogzuchtig

dan gewoonlijk. Hij is verzekerd, dat een leger zeer veel zou kosten en twijfelt of het 't ergste zou kunnen afwenden, terwijl het wel zou kunnen bijdragen om dat te verhaasten. Zij die slechts aan redding van de kas denken, zeggen dat het beter is meê te nemen wat er over is, dan het te verknoeien in militaire toebereidselen. Ook zijn er die meenen dat men, door weerloos te blijven, Frankrijk zal noodzaken zijne troepen te Rome te laten. Intusschen meent men, dat *Antonelli* wel degelijk het een en ander beraamt om de uitvoering van het verdrag te belemmeren.

Uit Parijs schrijft men:

„Het gevaar voor den paus ligt in de geheime middelen, waartoe het Ital. kabinet zich heeft voorbehouden zijn toevlugt te nemen, en in de omstandigheid, dat Frankrijk zich geenszins genegen toont, den paus de hand boven het hoofd te houden als hij eventueel door intrigen in eigen land bedreigd mogt worden. Men begrijpt overigens zeer goed, dat *Drouin de Lhuys* alles aanwendt, om het hof van Rome, de wereld en misschien ook zich zelve in te praten, dat hij door de onderteekening van het verdrag heeft bijgedragen tot bevestiging van 's pausen wereldlijk gezag. De benoeming van *Benedetti* tot gezant alhier is niet van beteekenis ontbloot. Het zal *Drouin de Lhuys* wel hard gevallen zijn, het besluit zijner benoeming te onderteekenen. De heer *Benedetti* is wel een der behendigste diplomaten des Keizers, maar het draagt niet weinig bij tot kenschetsing van *Napoleons* nieuwste politiek, dat de man, die met *Thouvenel* en *Lavalettes* voor twee jaren moest aftreden om plaats te maken voor *Drouin de Lhuys* c. a. juist onder de tegenwoordige omstandigheden op nieuw en met zooveel éclat op den voorgrond komt. Hierbij komt nog, dat *Benedetti* een bepaald tegenstander is van Oostenrijk, en dus wel zijn best zal doen om tweedragt te zaaijen tusschen Berlijn en Weenen.”

„Men verzekert dat de tijdingen uit Algerie inhouden dat de opstand zich heeft uitgebreid en de inlanders aan eene oproeping tot den heiligen oorlog schijnen gehoor te geven.

Een liefhebber van statistiek heeft de versterkingen berekend, die naar Algerie zijn gezonden, en hij is tot het resultaat gekomen, dat er op dit oogenblik daar 73.000 man troepen zijn, om 80.000 kolonisten te beschermen.

Een Russisch dagblad bevat eene reeks van vonnissen tegen bewoners van het gouvernement Kiew, die als revolutie-gendarmen aan den opstand hebben deelgenomen. De grondeigenaars *Lewicki* en *Misciwicz* zijn tot dwangarbeid in de Siberische mijnen voor onbepaalde tijd veroordeeld. Graaf *Sigismund Krasicki* is van den adelstand vervallen verklaard en tot 15 jaren arbeid in de mijnen veroordeeld; drie andere grondeigenaren, zijn tot 10 jaren dwangarbeid in de vestingen van Siberie, 4 anderen tot 8 en 10 jaren dwangarbeid in de fabrieken, vier tot verbanning naar Siberie verwezen en 5 tot verbanning in het gouvernement Pensa.

Te Kiew is onlangs eene politie-verordening afgekondigd, hernieuwende het onder keizer *Nikolaas* uitgevaardigd doch onder den tegenwoordigen keizer niet streng gehandhaafd verbod aan de israëlieten om in die stad te wonen. Tevens heeft het comité voor landbouwzaken in West-Rusland de aan de israëlieten in 1852 verleende bewilliging om landgoederen van adellijken te koopen beperkt.

Volgens berigt uit Posen, heeft eene vreeselijke gebeurtenis dezer dagen de bevolking dier provincie met angst en schrik vervuld. Een grondeigenaar, in de nabijheid van Pleschen gevestigd, de heer *Reimann*, had in der tijd, naar men van de zijde der insurgenten onderstelde, aan

de militaire overheid inlichtingen verstrekt, welke tot het aanhouden van een groot transport wapenen hadden geleid. Eenigen tijd nadat dit feit had plaats gehad, ontving de heer *Reimann* schriftelijke kennisgeving, dat hij met den strop zou worden gestraft voor zijne misdaad. Voor ongeveer acht dagen begaf hij zich naar een zijner vrienden, op eenigen afstand van zijn goed, in dezelfde gemeente gevestigd, met het plan om des avonds van daar terug te keeren. Zijn gezin ongerust geworden, door zijn lang uitblijven, zond een bediende uit om zijn meester af te halen. Deze kwam terug met de boodschap, dat de heer *Reimann* zijn vriend vroegtijdig had verlaten, met het doel om naar huis terug te keeren. Nu werden boden naar alle zijden heengezonden en spoedig vond men het ontzielde ligchaam van den heer *Reimann* met verbrijzelde schedel aan een boom opgehangen. Dewijl geen enkel voorwerp van waarde was ontvreemd, begreep men dat hier een politieke moord was geschied. De heer *Reimann* laat eene weduwe en negen kinderen na. Van den moordenaar heeft men tot heden het spoor niet ontdekt.

De nieuwste tijdingen uit Amerika luiden weder gunstig voor het Noorden. *Grant* heeft eene positie tegenover Richmond ingenomen, waardoor hij de bekende *White Oak Swamps*, die moerasbosschen, heeft omgetrokken en zich op Poplar Grove nestelt; hij is dus zoover doorgedrongen, dat Petersburg welligt door het Zuiden zal worden prijs gegeven, omdat *Lee* al zijne strijdkrachten zal willen bijeen hebben, om zijne laatste liniën te verdedigen. Het Noorden wint dus aanmerkelijk veld. — Wel is waar zijn de mededeelingen omtrent de financiën minder bemoedigend, maar als de strijd tot het voorjaar duurt, zal Amerika nog niet meer schuld hebben dan Oostenrijk. En de bronnen die zich, ook door de nieuwe landverhuizing, bij den vrede zouden ontwikkelen, zijn ontzaggelijk.

Als een staaltje hoe het tegenwoordig met de landverhuizers naar N. Amerika gaat, meldt men dat de *Guerland* den 29 Aug. uit Antwerpen ter reede van Boston aankwam met 251 Belg. en Fransche werklieden. Bij aankomst kwamen 3 stoombooten, waarop de passagiers moesten overgaan, en waar hun een papier ter teekening werd voorgelegd; daar dit stuk in 't Engelsch was gesteld, weigerden allen te teekenen. Zij waren bij contract aangenomen, als werklieden en zouden te Nieuw-York 500 fr. bekomen en een weekloon; zij teekenden dus niets. Na dit antwoord werden allen aan boord der stoombooten gevangen gehouden en 24 uren zonder voedsel gelaten. Den volgenden dag wisten 31 passagiers door geld een middel te vinden om op hunne eigene kosten aan wal te worden gebracht, waarna de overigen, door den nood gedrongen, op goed geluk af het stuk onderteekenden. Onmiddellijk daarna werden zij naar een fort overgebracht, alwaar hun werd gezegd dat zij hun engagement voor de militaire dienst geteekend hadden. Wie nu maar gewillig een soldaten-uniform aantrok, kreeg dadelijk 100 dollars (in *greenbacks*) tot handgeld. Een Franschman en twee Belgen, die dit ten stelligste weigerden, werden in boeien geslagen en gevankelijk weggebracht. Omtrent de 31 personen, die zich aan wal hadden laten brengen, is thans gebleken, dat zij wel te Nieuw-York zijn aangeland, maar dat zij alles zijn kwijt geraakt, wat zij bezaten.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

DOESBORGH, 17 October. Wij vernemen met genoegen dat de Leeskamer voor den nijverstand den 1 November aanstaande weder zal geopend worden. Zijn wij wel onderdrukt, dan heeft de Commissie het besluit genomen: om nu en dan teekeningen of modellen van nuttige voorwerpen ter tafel te brengen, en goed gemaakte voorwerpen te laten beschouwen, ten einde bij de bezoekers den lust op te

wekken om die na te maken, of iets in dien trant te vervaardigen, en, bij wel slagen, door tusschenkomst der Commissie, tot een behoorlijken prijs te doen verloten. — Wij twifelen niet, of zulks zal bijval vinden. Immers er zijn er zonder twijfel onder de bezoekers, die in staat zijn, om bij winterdag, als zij er den tijd toe hebben, een doos, een kistje, een tabakspot, een sierlijk snoeimes, een fraai gesneden console, een prachtig verlakt werktafeltje en wat niet al, zóó af te werken, dat zij bij eene verloting alleszins voor hunne moeite zullen beloond worden, en te gelijker tijd gunstig bekend raken.

ZEVENAAR, 17 Oct. Bij den Raad van State is thans aan de orde een beroep van den heer *J. G. van Vree* alhier, in zijne hoedanigheid als administrateur van de eigendommen van Jonkvr. *van Brien*, tegen een besluit van Gedeputeerde Staten van Gelderland, waarbij is afgewezen zijne reclame wegens het plaatsen van wegen en voetpaden op een der leggers in die provincie.

Als vervolg van den uitslag der provinciale examens in Gelderland, zijn wij in staat mede te deelen, dat van de 76 geëxamineerde personen slechts 31 de verlangde acte hebben verkregen, waaronder een, die reeds negenmaal te vergeefs voor het vuur geweest is. Het spreekwoord zegt: „en forgeant on devient forgeron”. In Haarlem slaagden van 29 aspirant-hoofdonderwijzers slechts 3, en te Leeuwarden van de 35 aspirant-hulpouderwijzers 10.

Met den waterstand op den IJssel is het treurig gesteld. De stoombooten, die de op- en afvaart beproeven, zitten gedurig vast, en de uren van vertrek en de aankomst staan slechts pro forma op het papier. Ook alle andere vaartuigen ondervinden ieder oogenblik belemmering in hunne vaart. Eergister namiddag stond het water op de peilschaal te Zutphen aangeteekend 0,54 Ned. el, dat is nog geen 2 voet.

In de zitting van den hoogen raad, burgerlijke kamer, van 14 dezer, heeft de raad uitspraak gedaan in de zaak van *J. T. Baronesse van Dedem*, wed. *Pruimers*, tegen den staat der Nederlanden. De hooge raad heeft, wat het regtspunt betreft, overwogen dat de eischeres bij beschikking der regtbank van Zwolle van 22 Sept. 1863, voorloopig uit de voogdij over hare minderjarige dochter is geschorst; dat die beschikking noch voor hooger beroep, noch voor cassatie vatbaar was; dat zij onmiddellijk effect sorteerde, en dat de eischeresse alzoo onbevoegd was om van dien tijd gelden voor de minderjarige dochter te ontvangen, of uit te betalen. De raad heeft mitsdien de eischeresse niet ontvankelijk verklaard in hare vordering en haar veroordeeld in de kosten.

In eene correspondentie uit Karlsruhe leest men het volgende: Geheel de stad spreekt over een zeldzaam voorval, dat dezer dagen hier plaats had en waardoor twee aanzienlijke familiën in droefheid gedompeld zijn. Een zekere Poolsche graaf, namejufvrouw *v. B.* ..., eene beeldschone dame, trouweloos behandeld te hebben, verliet haar, om zijne liefde te betuigen aan eene jeugdige en nog al wilde weduwe, met valsche haren, maar die 30,000 franks renten bezat. Mejufvrouw *v. B.* ..., die den graaf hartstogtelijk beminde, deed al haar best, om hem van zijn dwaalweg af te brengen. Toen zij zag, dat niets haar baatte, besloot zij zich te wreken. Den 5 Oct. j.l. was er een groot bal bij de markiezin *v. L.* ..., die hare verloving vierde met den graaf *K.* ... Het was een allerschitterendst feest. Zij, uitgedost als eene vorstin, nam de honneurs op eene hoogst bevallige wijze waar, toen, onder voorwendsel van haar te begroeten, mejufvrouw *v. B.* ..., met een lachje op de lippen, haar naderde en, op hetzelfde oogenblik, dat zij

haar een kus gaf, den inhoud van een fleschje, dat zij in haar hand verborgen hield, op haar gelaat uitstortte. Van alle kanten snelde men op het geschreeuw der markiezin toe en men ontdekte toen, dat haar gelaat en schouders door acidum sulfuricum waren verbrand. Terwijl dit in den salon plaats had, gebeurde het volgende daar buiten. Een knecht, in rijk liverei, had den graaf een brief, waar zeer veel spoed bij was, overhandigd. Na hem gelezen te hebben, was de graaf, hoogst verbleekt, plotseling vertrokken. Den volgenden dag vond men zijn lijk, door drie dolksteken doorboord. De markiezin *v. L.* ... zal steeds voor haar leven verminkt blijven en onzeker is het, of zij niet blind zal worden. Wat mejufvrouw *v. B.* ... aangaat, haar lijk is later gevonden in eene kleine rivier, nabij de stad. — Vóór 10 jaren schreef *Alexander Dumas* een grooten roman als mengelwerk in een staatkundig dagblad. De heldin werd voorgesteld als eene borstzieke die tot de tweede periode genaderd was ... zweeten, hoest, zenuwaadoeningen, beurtelings vrolijke en zwaarmoedige gedachten, dichterlijke ontboezemingen, kortom al de kenteekenen der tering werden geschetst met die gulden pen, welke de groote romanschrijver nog zoo vaardig hanteert. Op zekeren morgen, tijdens hij zijn werk ten einde bracht, werd een voornaam persoon van het hof van *Lodewijk Filips*, de markies de ***, bij hem aangediend. Mijnheer, vroeg de markies, is uw roman voltooid? Geheel. En wat wordt er van de heldin bij de ontknooping? Niet te voorbarig, mijnheer de markies, zeide de romanschrijver lagchende; of wenscht gij op Arabische manier te lezen, van achter af? Ik heb, antwoordde de bezoeker, eene meer ernstige reden om mijne weetgierigheid te regtvaardigen. Welnu, zeide *Dumas*, mijne arme lijdere sterft in het laatste feuilleton. Zij moet herstellen, zeide de markies. Maar de zamenhang vereischt. ... De uitkomst moet verzacht worden. Maar de ontknooping is aangrijpend. ... Gij moet eene andere zoeken, en gij zult ze wel vinden, dat baart u geene zorg. *Dumas* zag zijnen bezoeker met verbazing aan. Waarom verlangt gij toch die genezing van een verlicht persoon? vroeg hij. Omdat (was het antwoord) zich bij mijne eenige dochter dezelfde verschijnselen vertoonen, welke door u beschreven zijn; ... zij heeft dezelfde ziekte als uwe heldin, en indien uwe jonge dame sterft, zal het gestel van mijn arm kind, dat hare lotgevallen elken morgen in het dagblad volgt, doodelijk geschokt worden. De beroemde schrijver drukte den vader de hand. Hij veranderde het einde van zijnen roman. De lijdere werd wonderbaar genezen. Vijf jaren later ontmoette *Dumas* in den salon van den heer *de Montalivet* eene schoone dame, die er zeer welvarend uitzag; het was de gehuwde dochter van den markies. Zij heeft reeds vier kinderen gehad, zeide de vader, haar aan *Dumas* voorstellende. En mijn werk heeft vier uitgaven beleefd, antwoordde de romanschrijver. — Als een staaltje van zonderlinge regtspleging deelt men het volgende mede, omtrent de debatten, in de vorige week te Edinburgh gevoerd in zake een appel van een vonnis, gewezen tegen twee of drie fatsoenlijke jongelieden, wegens het baden in de Northesk, bij Breckhincastle, een verblijf van den markies *van Dalhousie*, meer bekend onder den naam van lord *Panmure*. Het bespottelijk misdrijf, waarvan zij overtuigd werden, was: het onwettig tentoonstellen van hun ligchaam tot ergernis van den eigenaar dier plaats, en de straf, waartoe zij veroordeeld waren, was eene boete van 2 p. st. elk, of tien dagen gevangenisstraf. De regter *Clerk* en lord *Neaves* hebben evenwel dat vonnis in beroep vernietigd, en bevelen dat de betaalde boeten zouden worden teruggegeven, en de kosten te dragen door den staat; en lord *Neaves* opperde in zijn zeer wijsgeerige speech twee- of driemaal de humoristische stelling, dat het tentoonstellen van zijn ligchaam somtijds prijselijk was, opmerkende dat, volgens zijne meening, een bader niet zoo erg bezorgd behoefde te zijn, dat men hem zien zou, en eindigde als volgt: „Als ik een paar mijlen van den oever af bezig was met zwemmen, en een of andere dame verkoos met een verrekijker naar mij te zien, gedreven door dorst naar physiologische kennis van het ligchaam, of door welke reden dan ook, zou het haar eigen schuld zijn, als zij te zien kreeg, wat zij niet zien mogt. Mij dunkt, zulke aanklagen zijn eerder bestemd voor de snippermand, dan voor een openbaar debat.”

ADVERTENTIE N.

ERFHUIS VERKOOPING.

Ten sterfhuize van wijlen den Heer B. LUIJMES te *Borculo*, zullen ten overstaan van den Notaris TJEENK WILLINK, te beginnen op Woensdag den 2 November e. k., des voormiddags om 10 uur, in het openbaar worden verkocht, allerlei voorwerpen van INBOEDEL: Stoe-
len, Tafels, Kasten, Ledikanten, Spiegels, Porcel-
lein, Aardewerk, Bedden en Beddegoed, Linnen
en Tafelgoed, eene Kookmachine, enz. enz.— Alles
te bezigtigen den 1 November van 'smorgens 10
tot 'snamiddags 3 uur.

OPENBARE VRIJWILLIGE VERKOOP

E E N E R

AFFAIRE te TERBORGH,

welke in twee veilingen, bij *inzet* en *toeslag* in
het openbaar zal worden verkocht, bestaande in
een zeer gunstig ter nering staande HUIS, ERF
en TUIN, het *Geldersche Koffijhuis* met annexe
Schuren en Bergplaatsen, binnen *Terborgh* staande
en gelegen, benevens het daartoe behorende
WEIDEREGET, waarin thans Tapperij en Stalhou-
derij en van ouds tevens Grutterij uitgeoefend is,
kadastraal Sectie F Nos. 249 en 355, groot 13
roeden, 46 ellen.

De *inzet* en *toeslag* zal plaats hebben respective-
lijk op Donderdagen den 27 October en 10 No-
vember dezes jaars, telkens voordemiddags om
11 ure, bij den eigenaar en bewoner W. KEMPF, bij
wien aanwijzing en informatiën te bekomen
zijn, als ook ten kantore van den Notaris DE BOTH
in de Gemeente *Wisch*, met dezen verkoop be-
last. — Brieven *franco*.

UITBESTEDING.

Op Dingsdag den 25 October 1864, des namid-
dags ten 4 uur, zal bij den Stalhouder C. HAR-
MELINK te *Brummen*, worden uitbesteed:

Het AFBREKEN en weder op nieuw OP-
BOUWEN van eene WONING op het Buiten,
genaamd: *Klein Maltser*, aan den Straatweg
van *Brummen* naar *Zutphen* en op omstreeks
 $\frac{1}{4}$ uur van genoemd dorp gelegen.

Bestek en tekening liggen van af heden ter
inzage bij den Stalhouder voornoemd, en kunnen
gegadigden, aanwijzing en nadere inlichting be-
komen en hunne inschrijvingsbiljetten indienen,
(onder het motto „Uitbesteding”) aan den Tim-
merman WILLEMSSEN, te *Brummen*, uiterlijk tot
en met den 23sten dezer.

MARKTBERIGTEN.

ARNHEM, den 14 October 1864.

N. Tarwe / 8.00 à 9.20. Rogge / 5.90 à 6.40. Boekweit / 5.90
à 6.75. Garst / 4.80 à 5.20. Z. Haver / 4.00 à 4.50. L. Haver
/ 3.40 à 3.80. Witte Boonen / 0.00. Duivenb. 8.00. Gr. Erwt
/ 9.00 à 0.00. Wikken / 0.00. Paardeb. 0.00. Geele Erwt
/ 0.00 à 0.00. Graauwe Erwt / 0.00 à 0.00.

Aardappelen / 1.60 à 2.00. Boter 100 à 136 Centen het N.Pond.

DOESBORGH, den 15 October 1864.

N. Tarwe / 7.75 à 8.80. Rogge / 5.80 à 6.20. Boekweit / 5.75
à 6.40. Garst / 0.00 à 0.00. Haver / 3.00 à 3.50.

Aardappelen / 1.60 à 1.80.

Boter 110 à 116 centen het Ned. Pond.

AMSTERDAM, den 17 October 1864.

2½	Ct. Nederl.	.	.	.	59½
4	"	"	"	"	95½
2½	"	Spanje	.	.	41½
3	"	"	binnenl.	.	.
3	"	Portugal 1856/1858	.	.	45½
5	"	Russen 1828/29	.	.	.
5	"	"	Stiegl. 6e Serie	.	80½
5	"	Oostenrijk Metall.	.	.	54½
5	"	"	National	.	62½
5	"	Amsterd.	.	.	80½

Koers van het Geld: Beleening, Prolongatie 6½, Disconto 7 pCt.

Prijzen der Coupons: Metall. / 24.05; Dito Nat. / 28.05; Diverse
Engelsche per L / 11.75; 3 pCt. Eng. Russ. L / 11.75; Fransche
/ 55½; Belg. / 55½; Pruiss. / 34½; Hamb. Russen / 29½; Russen
in Z.R. / 28½; Papieren R. / —; Poolsche in Fl. / —; Napel-
sche / —; Spaansche / —; Amerikaansche Dollars / —.

GRONINGEN, den 13 October 1864.

70 P. Jarige Tarwe / 7.30 à / 7.50. 70 P. Nieuwe dito / 6.90
à / 7.20. 68 P. Dito dito / 6.50 à / 6.70. 70 P. Dito witte / 7.30
à / 7.50. 66 P. Nieuwe Rogge / 4.90. 70 P. Dito / 5.70. 70 P.
Buitenlands / 5.80. 62 P. N. Grijze Boekweit / 5.05. 65 P. Dito
/ 5.65. 64 P. N. Zw. Z. dito / 5.35. 68 P. Dito / 6.15. 52 P.
N. Winter Garst / 3.50. 56 P. Dito / 4.15. 30 P. N. Knobbe
Garst / 4.30. 44 P. N. Dikke Haver / 3.00 à / 3.10. 50 P.
Dito / 3.50 à / 3.55. 36 P. Witte Voer Haver / 2.50. 40 P.
Dito / 2.75 à / 2.80. 38 P. Zw. Voer / 2.45. 44 P. Dito / 2.90.
Paardeboonen / 4.00 à / 5.50. Gort (grove) / 7.25 à / 7.50. Dito
(puik) / 7.60. à / 8.00. Dito (parel) per 100 N. P. / 9.75 à
/ 12.50. Koolzaad / 10.00 à / 12.75. Geel Mosterzaad / 6.00 à
/ 12.50. Raapolie / 59.25. Lijnolie / 37.00. Raapkoeken 1040
stuks / 84.00. Lijnkoeken 104 stuks / 11.00 à 12.50.

ZUTPHEN, den 13 October 1864.

N. Tarwe / 8.25 à 9.75. Rogge / 5.75 à 6.25. Boekweit / 5.50
à 6.05. Garst / 5.00 à 5.50. Haver / 3.30 à 4.40. Boter / 2.00
à 2.475. Aardappelen / 1.75 à 2.00.

DEVENTER, den 14 October 1864.

Tarwe / 8.00 à 9.00. Rogge / 5.60 à 6.20. Boekweit / 5.75 à
6.50. Garst / 4.50 à 5.00. Haver / 3.40 à 4.00. Boter 1e soort
/ 25.50 à 26.75. 2e soort / 22.50.

DOETINCHEM, den 13 October 1864.

N. Tarwe / 0.00 à 0.00. Rogge / 5.60 à 5.90. Boekweit / 5.75
à 6.50. Aardappelen / 1.50 à 1.75. Boter 110 à 114 Centen het
Ned. Pond.

VERTREK DER STOOMBOTEN.

RIJN & IJSSEL STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ.

Van Doesborgh naar Arnhem, Maandags, Donderdags & Zaturdags
des nademiddags circa 2½ uur.

Van Doesborgh naar Zutphen, Deventer, Zwolle, Kampen,
Zondags, Woensdags & Vrijdags, des voormiddags circa 11 uur.

DEVENTER STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ

Van Doesborgh naar Arnhem & Rotterdam, Maandag, Woensdag,
Donderdag & Zaturdags, des morgens circa 9½ uur.

Van Doesborgh naar Zutphen & Deventer, Zondag, Dingsdag,
Woensdag & Vrijdag, des middags circa 12½ uur.

VERTREK DER BEURTSCHEPEN.

DE SCHROEF-STOOMBOT »VICE-ADMIRAAL TENGBERGEN»,
van H. Kersken, vaart van *Doesborgh* naar *Amsterdam* weke-
lijks iederen Zaturdag morgen en van *Amsterdam* wekelijks iederen
Woensdag morgen. Goederen dienen des avonds te voren te zijn
bezorgd.

Van DOESBORGH:

Naar Rotterdam den 26 Oct. Naar Zutphen & Deventer den
21 October. Naar Nijmegen den 22 October.

Informatiën bij J. H. RUTGERS.

Gedrukt bij W. BECKING, te *Doesborgh*.